

iš turkų lietuvių kalbą vertė / Translated from Turkish into Lithuanian by Donatas Petrosius, Skaistė Keršytė 2025 AX

Poetinis
Druskininkų
ruduo

Aras (Arad) 1846

Versopolis

iš turkų į anglų kalbą vertė / Translated from Turkish into English by Aron Aji

Efe Duyan

~ 2025 ~

Versopolis

Efe Duyan

~ 2025 ~

KEŞKE

keşke bir isviçre çakısı gibi
yanımızda taşıdığımız cennet ve cehennemleri

keşke atasözleri ve görsel efektler
sayesinde şefkate benzettiğimiz kötülüğümüzü

keşke güzel fikirleri saran ataleti
deterjanlı suya bastırarak

keşke iyi niyetimizi
çelik bir penseyle

keşke kadınlar gibi yalnız gecelerin de
vazgeçilmez tedirginliğini

keşke sırlısıklam aşklardan doğan
felaketleri mantık çerçevesinde

keşke sevişirken rastladığımız
pagan tapınakların yıkık duvarlarını

keşke köşesi kırılmış
ucuz bir hediye gibi çocukluğumuzu

keşke keşkelerin avuturken yarattığı
tahribatı somut örneklerle

keşke bütün hayatları
aynı anda

keşke büyük dertleri
büyük bir devrime ertelemeden

keşke bütün ölümleri
teker teker ve bizzat yaşayarak

keşke anlamsızlığın kendisini
bir tıraş bıçağıyla

keşke

DEĞİŞEN ŞEKİLLER

lekeli bir masa örtüsü deniz
denizlerin ölümcül birer çöl olduğunu unutup
oturuyorsun başına

merak ediyorsun
çölün
ayaklarının altında bir gök gibi gerçekten
denizin rengini alıp almayacağını

her şey birbirinin rengini
alabilir aslında

bir kaktüsün dikeniyile
kökü gibi
bağlanıyor
şekil değiştiren duygularımız

birbirimize gerçekten
aşık olacak mıyız
diye soruyorum

rengin yayılıyor
parmaklarımı suya sokuyorum

sen üstünü çıkarıp
kimseye aldırmadan
yüzmeye başlıyorsun
saydam kumlarında zamanın

zaman
yeni boyanmış büyük bir odaya dönüşüyor
kanepesi ve abajuruyla

hemen başlıyoruz
eşyaların yerine değiştirmeye
dünyayı değiştirdiğimizi hayal ederek
parkeleri ıslattığımızı bakmadan

SÖZCÜKLERİN DAVRANIŞLARI

ağızından çıkan her sözcük
şekilden şekle giriyor

iki kirpi gibi
çiftleşiyorlar havada
bazen
buza dönüşüp
yere düşüyorlar

bulutlara karışıp
anlamsızlaşıyorlar
bazen
bir yavru kedi gibi
sevdirmiyorlar bile kendilerini

mitinglerde bırakılan karanfil
yapraklarından besleniyorlar
bazen
polenlerle beraber
kendilerini rüzgâra bırakıyorlar

bir güvercin kadar
kolay güveniyorlar
bazen değil
ne zaman baksam sana
bakışlarımınla yarışıyorlar

şekilden şekle girseler de
yalnızca
birtbirleriyle ilgileniyor
sözcükler
umurlarında değiliz

bir ineğin üzerine konmuş
küçük kuşlar onlar
dünyayı tanımıyorlar bile
dünyayı değiştirdiklerini
bilmiyorlar

bizi bağlıyorlar
aslında dağları
denize bağladığını
bilmeyen bir nehrin
sükunetiyle

ÖNCE GÜZEL ŞEYLER

mutfaktayız
sırtın bana dönük
ıspanak ve kaçırılmış fırsatların
kekre tadı
bir gün daha geçmiş ömrümüzden
oysa evdeyiz, mutluyuz

çay demliyorsun
kendin harmanlamışsın
dünyanın içi görünüyor
bizsiz çok güzel
ve kendinden emin

bir yürüyüşe çıkıyoruz
yürürken sessizce
yol kenarına serptiklerin
bir gün büyüyecek

döndüğümüzde fark ediyorum
pencerenin önündeki sardunyaları
demek aradan bir koca yıl geçmiş

önce güzel şeyler hatırlatıyor
bir gün öleceğimizi

ÖLÜM KORKULUĞU

demek unutmuştu Różewicz
çok önemli başka işleri arasında
ölmesi de gerekeceğini
hemen ölüm korkuluğumu köşeye çekip, soruyorum
imzalı yaşar kemal kitabındaki karanfil tasvirlerinin
neyi simgelediğini
cânlar uymaz göçmege der demez
yunus emre'nin hangi tele dokunduğunu
şaka şaka
biliyorum İstanbul'dayız
biliyorum İstanbul'da
huzurla karşılanan kutsal bir dönüşüm
değildir ölüm
bindiğin vapurun pervanesine yapışmış
bir deniz anası gibi
hafızana atılmış bir düğümdür, izler seni
hayır, üzülmiyorsun
ölmüş otuz küsur milyar homo sapiens'e
birine belki
belki bir kaçına
şu ölümsüzlük otunun
bir bilsen
latince adını
unutmamakla
unutmamak arasındaki tek harfi
çıkartıp atacaktın parmağından
biliyorum umutmak diye bir sözcük yok
bir kaç karanfil tohumu
atıp ağzıma
dan!
vuruyorum korkuluğumu

YARATILIŞ

biliyordum bir karadeliikten dışarıya ışık bile çıkamaz
devasa çekim gücü yüzünden
seni havaalanı çıkışında beni beklerken görünce
inandım tanrının varlığına
ve astronominin bize sempatik görünmek için yaptığı
kaderle ilgili bir şaka olduğuna

çevrende dönen taksicilerin arasında sana sarıldığımda
kalp kaslarından oluşan o karadeliğe dönüşüp
hızla atan nabzınla verdin yanıtlarını
saç kesimine,
bensiz geçen zamana
ve yaratılışa dair sorduğum sorulara

eve girerken biliyordun artık olay ufkunu geçtiğimi
ve şefkat olsun diye buyurdun ve oldu şefkat
ve şefkatin iyi olduğunu görüp onu zevkten ayırınca
ve zevkin iyi olduğunu görüp ter olsun diye buyurdun
ve terin iyi olduğunu gördün
içimizden sular aksın diye buyururken
ağızından çıkan ilk ses
büyük bir patlama oldu
ve evren
yeniden yaratıldı
içinin boşluğunda

ÖNCE YÜKLEMLERİ UNUTULUR BİR DİLİN

önce yüklemeler unutuluyor
kopup gidiyorlar
bire küçük
dalga çıkarak

sonra
büyük acılar için
dikkatle kullandığımız
ve hiçbir dile çevrilemeyecek
sıfatlar

sonra
artık konuşulmayan
çok eski bir dilden geçmiş
zarflar

sonra
bizi durduk yere sevindiren
saçma ünlemleri unutuluyor
çocukluğumuzun

sonra adlar kararıyor
yavaşıyor
ve yağmur sularıyla birlikte
akıyorlar denize

ölüm korkusu kalıyor sadece geriye

artık konuşmuyoruz
ama nabız gibi atmaya devam ediyor
sözcükleri geri çağırarak için
şuramıza sinmiş, bekleyen
o isimsiz beceri

ÇAĞRI MERKEZİ

hoş geldiniz
okul arkadaşlarınızla tanıştığınız güne dönmek için
lütfen uğurlu sayınızı tuşlayınız
bahçede yorulmaksızın koşturduğunuz zamanlar için
rastgele tüm rakamlara basınız
kamyoncu lokantalarının buharlı camekânları için
ailecek çıkmış son yaz tatilinin yılını kodlayınız

herkesin vardır çok utandığı anlar
tuttuğunuz rakamı kimseye söylemeyiniz
üniversite çimlerinde çay ve poğaçalı kahvaltılar için
hemen ahizeyi bırakıp balkona çıkınız
zamanın apar topar geçmesinden şikâyetçiyse
lütfen tüm gücünüzle sifıra bastırınız
dedenizi tam hatırlamadığınızı fark ettiyseniz
aynaya bakın lütfen

sahafların tozlu kitap kokusu için
okuma yazma bilmeyen bir işçinin
adındaki üçüncü harfi söyleyiniz
yırtık pırtık elbiseleriyle ölü bulunmuş mahalle
terziniz için
lütfen bekleyiniz

uykunuzdaki kadının
boynuna dokunduğunuz o sonrası bilinmez an için
biip sesinden sonra
arka arkaya aynı sayıya basınız

terk edildiğinizin ertesi günü
deftere yüz kere bir daha âşık olmayacağım yazınız

biip

Iš turkų į lietuvių kalbą vertė /
Translated from Turkish into Lithuanian by

Donatas Petrošius
Skaistė Keršytė

KAD TAIP

kad taip šveicarišku peiliuku
dangų nuo pragaro kurie mumyse

kad taip patarlėmis ir specialiaisiais efektais
savą blogį pavertus atjautomis

kad taip visas puikias idėjas atmirkius
ploviklyje nuo inercijos

kad taip mūsų geruosius ketinimus
plieninėmis replėmis

kad taip mūsų naktys būtų vienišos kaip
moterys kaip nerimas kurio neišvengsi

kad taip visas įsimylėjusių širdžių nelaimės
į griežtus logikos rėmus

kad taip besimylėdami atsirastume
tarp apgriuvusių pagonišių šventyklų sienų

kad taip iš dovanų pakuotės apsitrynusiais kamučiais
išvyniojus savo vaikystę

kad taip įkaltų visą tą gerumą mums konkrečiais
pavyzdžiais per skausmą

kad taip patyrus visus gyvenimus
iš karto

kad taip baisiosios blogybės užsibaigtų
be didžiųjų revoliucijų

kad taip mūsų mirtys susirinktų
mus po vieną asmeniškai

kad taip pati beprasmybė
apsireikštų su skustuvu rankoje

kad taip

KINTANT FORMOMS

jūra kaip dėmėta staltiesė
pamiršti kad kiekviena jūra kartu yra
ir mirtina dykuma ir sėdėdama stalo gale

svarstai ar
dykuma
gali perimti jūros spalvą
atspindėti dangų po kojomis

tiesą sakant visa
gali perimti svetimas spalvas

nuo kaktuso spyglio
iki kaktuso šaknies
mūsų kintančios jausenos
yra susietos

klausiu
ar tikrai pamilsime vienas kitą

tavo spalva išsklinda
panardinu pirštus į vandenį

tu nusimetri drabužius
nerūpestingai
ir leidiesi plaukti
dulsvame laiko smėlyje

laikas pavirsta
dideliu ką tik perdažytu kambariu
su sofa ir šviestuvais

bemat
perstumdome baldus
keisdami pasaulį nesukdami galvos kad
aptaškysime kietmedžio grindis

ŽODŽIŲ ELGSENA

kiekvienas žodis paliekantis mano lūpas
mainosi iš formos į formą

jie kaip du ežiai
susiporavę erdvėje
kartais
žodžiai pavirsta ledu
ir krenta ant žemės

kartais įsimaišo į debesis
ir tampa beprasmiai
būna
tarsi kačiukai
nesileidžiantys glostomi

jie minta gvazdikų žiedlapiais
mėtomais demonstracijose
kartais
paklusdami vėjui jie
plinta su žiedadulkėmis

kartais patiklūs
lyg balandžiai
o kartais ne
kai tik pažvelgiu į tave
jie varžosi su mano žvilgsniais

jie gali keisti pavidalus
bet rūpi
tik vienas kitam
žodžiai
net nepastebi mūsų

jie tarsi paukščiukai
sutūpę ant karvės nugaros
jiems nė truputėlio nerūpi šis pasaulis
nerūpi ar jų buvimas ką nors keičia
šiame pasaulyje

žodžiai mus suriša
tarsi ramuma
upės nenučiuokiančios
kad ji sujungia kalnus
su jūra

PIRMIAUSIA TAI, KAS GRAŽU

mudu virtuvėje
tu nusigrėžusi nuo manęs
abu užuodžiam tą patį
aitrumą špinatų ir praleistų progų
praėjo dar viena gyvenimo diena
mes namie ir mes laimingi

užplikai arbatą
iš savo atrinktų žolių
permatomas
gražus mūsų pasaulis
savimi pasitikintis

žingsniuojame tyliai
ką išbarstysi palei mūsų taką
kada nors sudygs

grįžtant regiu
pelargonijas ant palangės
ar gali patikėti
ištisi metai prabėgo

pirmiausia tai kas gražu
primena mums kad mirsime
vieną dieną

MIRTIES IŠKAMŠA

pasirodo Różewiczius tarp visokių skubių
reikalų buvo užmetęs žinią kad
ir jam reikės mirti
pastumi savo mirties iškamšą į šalį ir klausiu
ką reiškia tie gvazdikai
Yaşaro Kemalio¹ knygoje su autografu
kurią stygą užgavo Yunusas Emre²
teigdamas kad sielos nepaklūsta mirčiai
juokauju viso labo tik juokauju
mes esame Stambule
ir aš žinau Stambule
mirtis nėra svetingai pasitinkama
kaip šventoji transcendencija
papuolusi tarp mano kelto sraigto ašmenų
tarytum medūza
lyg mazgas tavo atminty
ne tau nereikia gedėti
dėl trisdešimt kelių milijardų homo sapiens mirties
nebent dėl vieno
ar dėl keleto
jei žinotum
kad tas nemirtingumo augalas
turi lotynišką pavadinimą
porą raidžių skiriančių
užmarštį nuo neužmaršties
nusimautum nuo bevardžio piršto ir
išmestum nėra vilties net tokio žodžio
įsidedu kelias gvazdikų sėklas
į burną
ir pykšt!
nušaunu savo iškamšą

¹ Yaşar Kemal – garsus šiuolaikinis turkų rašytojas.

² Yunus Emre – XIII a. gyvenęs turkų poetas, dainius, sufijus.

SUKŪRIMAS

žinojau kad net šviesa negali išstrūkti iš
neįveikiamo juodosios skylės gravitacijos lauko
regėdamas tave lūkuriuojančią manęs anapus oro uosto vartų
tikėjau dievo egzistavimu
ir kad astronomija yra juokai kuriuos jis paisto mums apie lemtį
kad įsiteiktų

mes apsikabinome taksi vairuotojams sukant aplink ratus
tavo širdies raumuo mane prisitraukė tarsi juodoji skylė
išpulsavai atsakymą į mano klausimus
apie tavo naująją šukuoseną
laiką praleistą skyrium nuo manęs ir
apie visatos sukūrimą
..

žengiant į namus tu jau suvokei kad peržengiau įvykių horizontą
tarei tebūnie tai malonė ir radosi malonė
ir kai tu patyrei kad malonė yra gera ir atskyrei ją nuo malonumo
tu patyrei kad malonumas yra gėris tarei tebūnie prakaitas
ir kai tu patyrei kad prakaitas yra gėris tu tarei
tegu upės teka mūsų kūnais
pirmasis garsas išsprūdęs iš tavo burnos
buvo didysis sprogitimas
visatos
naujai sukurtos
iš tuštumos viduje tavęs

PIRMI PASIMIRŠTA VEIKSMAŽODŽIAI

veiksmažodžiai pasimiršta pirmiausia
atsikabinę toista
vienas po kito palikdami
vos žžiūrimus ratilus

toliau
būdvardžiai kuriuos vartojam kruopščiai
užrašydami savo didžiuosius sielvartus
neišverčiami į jokias kalbas

tada
iš nebevartojamos
labai senos kalbos atėję
prieveiksmiai

paskui
kvailoki mūsų
vaikystės jaustukai
teikdavę nepaaiškinamo džiaugsmo

vėliau aptemsta daiktavardžiai
nurimsta
ir nuteka lietaus vandenimis
į jūras

tik mirties baimė pasilieka

galop nebekalbam
bet justį venų pulsavime
šaukiąs žodžius pargrįžti
tūnantis viduje ir laukiantis
bevardis įgūdis

SKAMBUČIŲ CENTRAS

sveiki
norėdami nusikelti į dieną kai susipažinote su klasės draugais
spauskite savo laimingą numerį
norėdami papulsti į laiką kai galėjote nepavargdami
kiauras dienas lakstyti kiemais
spauskite visus atsitiktinius skaičius
norėdami patekti į sunkvežimių vairuotojų užkandinę aprasojusiais langais
įveskite metus kai pastarąjį kartą atostogavote su šeima

kiekvienas dėl ko nors jaudinasi ko nors gėdijasi
surinkite skaičių ir niekam nerodykite
norite pusryčių su pyragėliais su arbata universiteto
kieme ant žolės padėkite ragelį ir išbėkite į balkoną
norėdami apskūsti tirpstantį laiką
laikykite nuspaudę nulį
jei negalite prisiminti savo senelio
pažvelkite dabar į veidrodį

norėdami užuosti dulkių kvapą bukinistų knygynėliuose
ištarkite darbuotojo nemokančio nei rašyti
nei skaityti trečiąją vardo raidę
kad pamatytumėt rastą negyvą skarmaluotą savo rajono siuvėją
prašome laukti

jei nerimaujate kas atsitiks jei per miegus
paliesite moterį jei nejučia prisiliesit jos kaklo
po signalo
keliskart paspauskite tą patį skaičių

kitą dieną po to kai tave paliks
šimtą kartų parašyk užrašinėje
niekada daugiau neįsimylėsiu

pyp

Iş turkų i anglų kalbą vertė /
Translated from Turkish into English by

Aron Aji

IF ONLY

If only: like a swiss army knife
the heaven and hell we carry with us

If only: thanks to proverbs and special effects
our malice that we liken to compassion

If only: the inertia besieging all good ideas
soaking it in detergent water

If only: our good intentions
with a pair of steel pliers

If only: like women the lonely nights too
their inescapable disquiet

If only: the disasters born of lovelorn hearts
in the neat framework of logic

If only: the ruined walls of pagan temples
we encounter while making love

If only: a cheap gift with nicked corners
our childhood

If only: the bruising consolation of if onlys
through concrete examples

If only: all the lives
at once

If only: the great troubles
without waiting for a great revolution

If only: all the deaths
experienced one by one and personally

If only: the absence of meaning itself
with a razor blade

If only

SHIFTING SHAPES

the sea is a stained tablecloth
you forget that each sea is also a lethal desert
and sit at the head of the table

you wonder whether
the desert
can really take the color of the sea
like a sky under your feet

actually everything assumes
each other's color

like a cactus needle
and its root
our shape-shifting emotions
are enjoined

you and I
will we really fall in love
I ask

your color diffuses
I dip my fingers in the water

you take off your clothes
unconcerned
and start swimming
in time's translucent sands

time
turns into a large newly painted room
with sofas and lampshades

right away we start
shifting the furniture around
as if changing the world unconcerned
that we're splashing the hardwood floor

THE BEHAVIOR OF WORDS

every word that leaves my lips
shifts from shape to shape

like two hedgehogs
they copulate in the air
at times
the words turn into ice
and fall on the ground

mixed among the clouds
they become meaningless
at times
like kittens
they even refuse being loved

they feed on carnation petals
thrown at demonstrations
at times
they surrender to the wind
along with the pollens

like pigeons
they trust too easily
and not just at times
whenever I glance at you
they contest my glances

they may shift from shape to shape
but only
care for each other
the words
don't even notice us

they are the small egrets
perched on a cow's back
they don't care a whit about the world
or know that they change
the world

the words bind us together
like the quietude
of a river unaware
that it binds mountains
to the sea

BEAUTIFUL THINGS FIRST

we're in the kitchen
your back is turned to me
in our mouths the sour taste
of spinach and missed opportunities
another day of our life has passed
but we're home, we're happy

you're brewing tea
your own blend
we can see inside the world now
it's beautiful without us
and self-possessed

we go out for a walk
as we walk quietly
what you scatter along the edges of our path
will grow one day

when we return I notice
the geraniums on the windowsill
can you believe, an entire year already

beautiful things are first to remind us
that we will die one day

DEATH EFFIGY

It turns out Różewicz preoccupied as he was
with other urgent matters had forgotten
that he also needs to die
I pull my death effigy aside and ask
what those carnations signify
in yaşar kemal's autographed book
and which string yunus emre strummed
right when he said 'souls will not submit to death'
kidding, just kidding
I know we are in Istanbul
I know in Istanbul
no one greets peacefully
death as holy transcendence
it is stuck on the blade of your boat's propeller
like a jellyfish
a knot cast into your memory follows you
no you don't grieve
for the thirty-some billion dead homo sapiens
for one maybe
maybe for a few
that herb of immortality
if you only knew
its latin name
you'd have shaken off your ring finger
the two letters that separate
don't forget from can't forget
I know forhope is not a word
I toss a few carnation seeds
in my mouth
and bang!
I shoot my effigy

CREATION

I knew that even light would not escape a blackhole
because of the colossal gravitational field
when I saw you waiting for me outside the airport gate
I believed in god's existence
and that astronomy is a joke he tells us about fate
to win our sympathy

when I hugged you while cabdrivers circled around us
you turned into a blackhole made of heart muscles
and responded, your pulse racing
to my questions about
haircut
the time spent without me and
about creation

entering the house, you already knew I'd crossed the event horizon
you commanded, let there be compassion, and there was compassion
and when you saw that compassion was good and separated it from
pleasure
you saw that pleasure was good, and you commanded, let there be
sweat
and when you saw that sweat was good and commanded,
let rivers flow through our bodies
the first sound that came out of your mouth
was a big bang
of the universe
being created anew
in the void inside you

FIRST THE VERBS ARE FORGOTTEN

first the verbs are forgotten
breaking loose, they leave
each making
a small wave

next
the adjectives
we use attentively
to describe great sorrows
untranslatable into any language

next
the adverbs passed down
from a very old language
long extinct

next
the absurd exclamations
of our childhood
that had made us inexplicably happy

next the nouns grow dark
slow down
and flow with the rainwater
into the sea

only the fear of death remains

we no longer speak
but it keeps going like a pulse
to call the words back
nestled right here inside us waiting
that nameless skill

CALL CENTER

welcome

to relive the day you met your school friends

please press your lucky number

for the times you ran tirelessly around the yard

press random numbers

for the steamed-up windows of truck stops

enter the year of your last family summer vacation

everybody has times they're ashamed of

pick a number and keep it to yourself

for the tea and poğaçça breakfasts on the campus green

put the receiver down and run to the balcony

if you wish to complain about time rushing helter-skelter

please press and hold zero with all your strength

if you can't quite remember your grandfather

look in the mirror

for the dust smell in vintage bookstores

say the third letter of the name

of a laborer who can't read or write

for your neighborhood tailor who was found dead in tattered clothes

please hold

for the woman in your sleep

for that unforeseen moment when you touched her neck

wait for the beep then

press the same number over and over

the day after you were ditched

write in your notebook one hundred times

'I will never fall in love again'

beep

Europos poezijos platforma

Versopolis

Versopolis – tai 2014 m. pradėjusi veikti poezijos platforma, šiuo metu jungianti trisdešimt šešis Europos literatūros festivalius įvairiose šalyse ir finansuojama Europos Komisijos programos *Kūrybiška Europa*. Tarp festivalių – tokie žinomi pasaulyje, jau daug metų rengiami literatūros festivaliai kaip *Genujos tarptautinis poezijos festivalis* Italijoje, *Strugos poezijos vakarai* Šiaurės Makedonijoje, *Poezijos ir vyno dienos* Slovėnijoje, *Littfest* Švedijoje ir kiti. Platformos poetai kviečiami dalyvauti kitų šalių literatūros festivaliuose, jų poezija išleidžiama trikalbėmis knygomis (originalo, anglų ir šalies – festivalio šeimininkės kalbomis), jie dalyvauja renginiuose, turi galimybę susipažinti su kitos šalies literatūros bendruomene.

Platformos tikslas – populiarinti kylančius poetus, dalytis jų poezija originalo ir anglų kalbomis svetainėje *versopolis.com*. Šiuo metu joje – 585 poeto iš 49 šalių kūryba, parašyta net 43 kalbomis, tarp jų – ir lietuvių. Lietuvai Versopolio platformoje atstovauja festivalis *Poetinis Druskininkų ruduo*, išrenkantis jaunus lietuvių poetus ir kasmet nuo 2015–ųjų pats pasikviečiantis įvairių šalių *Versopolio* autorius.

The European poetry platform

Versopolis

Versopolis, founded in 2014, is a European poetry platform that creates new and sustainable opportunities for emerging poets. It supports the transnational mobility, visibility, and recognition of authors, offering a nurturing environment for artistic development across borders. The platform has been selected three times under the Creative Europe initiative “Support for European Platforms,” reflecting its relevance, reach, and long-term cultural impact.

Versopolis enables emerging European poets to build international careers, placing their voices in dialogue with diverse audiences, languages, and literary communities. Like a literary agency without borders, it provides substantial organizational, financial, editorial, and promotional support. Poets are invited to leading European festivals, their work is translated into multiple languages, and they are integrated into a wide, supportive network of cultural actors.

Translations are at the heart of the platform's mission – Versopolis ensures that poets' works circulate in print, digital, and multimedia formats, including e-books, booklets, online articles, and the Versopolis poetry database. Just as crucial is its strong commitment to mobility, offering poets curated guest appearances at international festivals, where they connect with fellow authors, readers, publishers, translators, and cultural organizers.

To be named a Versopolis poet is a mark of distinction in the European literary community.

As of 2025, Versopolis has become home to 585 poets from 49 countries, writing in 43 languages, with their works presented at 36 member festivals. With this reach, Versopolis stands today as the largest and most ambitious poetry platform in the world.

Redaktorė / Editor

Deimantė Kažukauskaitė-Kukulienė

Viršelio dizainas ir maketas / Cover design and layout

Birutė Bikelytė

Leidybos vadovė / Publishing manager

Greta Ambrazaitė

Programos „Versopolis“ koordinatorius /**Versopolis program coordinator**

Dominykas Norkūnas

Leidėjas / Published by

„Poetinis Druskininkų ruduo“

www.pdr.lt

Projektą finansuoja / The project is financed by:

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

© Carmen Camacho, 2025

© Donatas Petrošius, Skaistė Keršytė, Aron Aji, 2025

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos
integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS)
portale ibiblioteka.lt.

© VO „Poetinis Druskininkų ruduo“, 2025

ISSN 2669-0756

ISBN 978-609-8282-19-1

Tiražas 500 egz.

Efe Duyan gimė 1981 m. Stambule. Studijavo architektūrą ir filosofiją. Stambulo Mimar Sinano menų universitete dėsto architektūros istoriją. Trijų poezijos rinkinių autorius: *Takas (Pokytis, 2006)*, *Tek Şiirlik Aşklar (Vieno eilėraščio meilės, 2012)*, *Sıkça Sorulan Sorular (Dažnai užduodami klausimai, 2016)*. Parašė literatūrologinę studiją apie Názimo Hikmeto poeziją (2008). Jo eilėraščių išversta į daugiau nei dvidešimt kalbų. Rengė poezijos seminarus su įvairių šalių poetais, prisidėjo prie kelių tarptautinių poezijos festivalių Turkijoje organizavimo.

Efe Duyan was born in 1981 in Istanbul. He studied architecture and philosophy. He teaches the history of architecture at the Mimar Sinan Fine Arts University in Istanbul. He is the author of three poetry collections: *Takas (Change, 2006)*, *Tek Şiirlik Aşklar (One Poem Stands, 2012)*, *Sıkça Sorulan Sorular (Frequently Asked Questions, 2016)*. He has published a literary study of the poetry of Nazim Hikmet (2008). His poems have been translated into more than twenty languages. He has organized poetry seminars with poets from various countries and has contributed to the organization of several international poetry festivals in Turkey.

Kita VERSOPOLIS 2025 poetė /
Other poet of VERSOPOLIS 2025
Carmen Camacho

9 786098 282191
ISBN 978-609-8282-19-1

Poetinis
Druskininkų
ruduo

VERSOPOLIS
where
poetry
lives